

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

NO. 188. — ŠTEV. 188.

NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 12, 1911. — SOBOTA, 12. VEL. SRPANA, 1911.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

VOLUME XIX. — LETNIK XIX.

Slovenska groba v Minnesoti.

V Evelethu sta ponesrečila v rudniku dva slovenska rojaka.

KRASEN POGREB.

V Chimney Rock, Mont., je padel desetletni deček Fran Prešnera v velo vodo.

Eveleth, Minn., 9. avg. Dne 5. avgusta sta tukaj ponesrečila dva slovenska rojaka. Zjutraj sta se zdrava in vesela podala na delo, a okoli ene ure so ju mrtva pripeljali na površje rudnika. Velika plast rude se je bila vdrla na delavca in ju podslula. En ponesrečenec je Fran Strlekar, ki je bil v tukajšnji slovenski naselbi zelo priljubljen. Bil je član društva "Napredek" štev. 69 S. N. P. J. Društvo mu je priredilo krasen pogreb. V Ameriki zapušča dva žaluoča brata. — Bodu obema žrtvima nenasitnega kapitalizma lahka tuja zemlja!

Deček v vreli vodi.

V Chimney Rock, Mont., je padel desetletni sin slovenskega rojaka Franca Prešnera v velo vodo in se hudo opekel na življenu. Upati je, da bo ostal pri življenu.

"Bilanca K. S. K. Jednote".

V članku "Bilanca K. S. K. Jednote" v štev. 185 z dne 9. avgusta se je vrnila v osmem odstavku neljuba pomota. Stavek se glasi: "Vemo pa tudi, da NIMA Jednota v resnici aktiva." PRAVILNO pa se mora stavek glasiti: "Vemo pa tudi, da IMA Jednota v resnici aktiva."

Strajk v Londonu je končan.

Londonski skladiščni delavci in vozniki so se vrnili na delo.

ZMAGA DELAVCEV.

Strajkarji so si priborili deseturni delavni čas in 25% zvišanje plače.

London, 12. avg. Strajk skladničnih v pristaniščnih delavcev in voznikov, ki je bil pred nekaterimi dnevi izbruhnil in je oviral ves promet v mestu, je bil včeraj končan. Delavci so si priborili deseturni delavni čas in 25% zvišano plačo. Vsled strajka je bila v Londonu skoraj nastopila lakota, ker ni bilo nikogar, ki bi bil živila izkladil in prevajač. — Nad 100,000 delavcev je bilo na strajku in ti so strahovali celo mesto. Vlada si ni upala poslati vojaška proti delavcem, ker se je bala še večjih izgredov. Škoda, ki je nastala vsled strajka je velikanska. Velike množine mesa in drugih živil so bile uničene.

Velikanski požar v Antwerpenu.

Antwerpen, 11. avg. Na Queenslands dokih, kjer so bile nakopčene velike množine bombaža, je nastal ogenj, ki je napravil velikansko škodo. Uničene so bile tudi velike množitve solitira. Škodo enijo na \$1,000,000.

Gozdni požari v Oregonu.

Washington, 11. avg. Država Oregon je naprosila poljedelski departament, da je denarne pomoči za nadaljevanje rešilnih del pri gozdni požarib. Vlada bo nakazala državi \$5000.

Iz delavskih krogov.

Zahteve lončarjev.

Važne konference v Philadelphia z ozirom na štrajk v Baldwinovih tovarnah.

TRGOVSKI POMOČNIKI.

Štrajk izdelovalcev usnjenega modnega blaga je neizpremenjen.

Sedem tisoč lončarjev je predložilo svoje zahteve zvezi delovalcev United States Potters Association. Dejaveci zahtevajo višje plače in so pripravljeni svoje zahteve na vsak način vresničiti. Tovarnarji zborujejo zdaj v Atlantic City, N. J. Zahteve lončarjev je izročil predsedniku zveze tovarnarjev Thomas L. Duffy.

Položaj v Baldwinovih tovarnah.

V Philadelphiji, Pa., se vršijo važne konference z ozirom na štrajk v Baldwinovih tovarnah. Glavni uradniki raznih unijiskih zvez, h katerim pripadajo štrajkarji, so bili poklicani na posvetovanje, da v zvezi s Central Labor Union ustanovijo poseben sklad za podprtje štrajkarjev. Nadalje hočejo pritegniti k štrajku tudi livarje, električne in modirje, ki dozdaj niso štrajkalci. Ako se to zgodi, potem bo štrajk zadobil drugo lice.

Dekč v vreli vodi.

V Chimney Rock, Mont., je padel desetletni sin slovenskega rojaka Franca Prešnera v velo vodo in se hudo opekel na življenu. Upati je, da bo ostal pri življenu.

"Bilanca K. S. K. Jednote".

V članku "Bilanca K. S. K. Jednote" v štev. 185 z dne 9. avgusta se je vrnila v osmem odstavku neljuba pomota. Stavek se glasi: "Vemo pa tudi, da NIMA Jednota v resnici aktiva." PRAVILNO pa se mora stavek glasiti: "Vemo pa tudi, da IMA Jednota v resnici aktiva."

SLOVENSKO PEVSKO DRUŠTVO "PREŠEREN" V PITTSBURGU, PA., ustanovljeno 1. 1911.

Dinamitna eksploija v St. Louis, Mo.

V italijanskem delu mesta St. Louis, Mo., je družba "La Mano nera" z dinamitom pognala v zrak dvonadstropno hišo.

PRETILNA PISMA.

Pri eksploziji sta bili dve osebi usmrteni in 14 jih je bilo težko telesno poškodovanih.

St. Louis, Mo., 11. avg. Danes ob eni uri zjutraj je v italijanskem delu mesta, imenovanem "Dago Hill," eksplodirala bomba, ki je porušila dvonadstropno hišo Italijana Tony Romano. En moški in ena ženska sta bila na mestu usmrtena in 14 drugih oseb je bilo težko telesno poškodovanih. Usmrtena sta bila Mr. in Mrs. Joseph Sardello.

Lastnik hiše je bil dobil v petek in v soboto pretilna pisma od družbe "La Mano Nera". Pisma so bila oddana v Brooklynu, N. Y., kjer je Tony Romano pred 7 meseci stanoval.

Eksplozija je bila silno močna in ljudje pripovedujejo, da se také ni bilo v St. Louis. Stanovalci so bili vrzeni iz postelj na cesto in so bili pokopani pod razvalinami. Kmalu po eksploziji je nastal ogenj in gasilec so imeli množično dela, da so ogenj poslagali in rešili ranjene stanovalec izpod razvalin. Policiisti, gasilec in prostovoljni rešileci so neumorno delali pri rešilni akciji.

Po izrekju policije je bila bomba položena v vežo in je vsled tega imela eksplozijo tako moč, da je hiša takoj porušila. Vse sosedne hiše so čutili moč eksplozije. Šipe na oknih so popokale.

Denarje v staro domovino pošiljamo:

za \$ 10.35	50 kron.
20.50	100 kron.
41.00	200 kron.
102.50	500 kron.
204.50	1000 kron.
za 1020.00	5000 kron.

Poštarna je visteta pri teh svotah Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinjarja odprtka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dneh.

Denarje nam poslati je najpričnejše do \$50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER
42 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Olaf Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

Papežovo zdravje. Skrb v Vatikanu.

Poročila iz Vatikana pravijo, da je imel papež zelo nemirno noč.

HUDE BOLEČINE.

Papež trdno upa, da bo ozdravljen.

Rim, 12. avg. ob 2. uri zjutraj. Papež Pij X. je imel zelo nemirno noč. Okoli poledne je imel hude bolečine v kolenu. Zdravniki so mu olajšali bolečine, na kar je za nekoliko časa zaspal.

Zdravniki so mnenja, da se je zdravje vsled tega poslabšalo, ker je papež včeraj vstal in skušal hoditi po spalnici.

Včeraj popoldne je bilo papežovo zdravje bolje in zdravniki so bili tako zadovoljni, da so mu prerokovali, da bo v desetih dneh polnoma zdrav. Papež je med dnevnem večkrat vstal in sedel v svojem naslonjaču. Bolečine so bile ponchale. Temperatura je bila normalna. Oteklima na kolenu je bila izgrinila. Proti jutru pa je postal bolnik slabš. Papež sam trdno upa, da bo ozdravljen.

Kardinal Gibbons v Baltimore in nadškof Farley v New Yorku se brzavljavo povprašala pri Vatikanu o papeževem zdravstvenem stanju. Papež se jima je takoj zahvalil na pozornosti.

NAZAJ, NAZAJ

V PLANINSKI RAJ!

Zakaj nazaj?

"Dr." Mirko Pečar se bo moral vrneti nazaj v svojo domovino. Tako je odločila včeraj naselniška oblast na Ellis Islandu. "Dr." Mirko Pečar je bil svoj čas bančni uradnik v Gary, Ind., in je pri First National Bank poneveril večje sveto, na kar jo je popihal v Evropo. Pojavil se je bil tudi v Ljubljani in je tamkaj "blufal" ljudi, dokler ga nismo mi razkrinali. "Dr." Pečar je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo mu takrat rekli, da ne naj pride semkaj, ker na Ellis Islandu mu bodo že poskrbeli za primeren sprejem. Mož je res misleč, da so amerikanske oblasti že pozabilne na njegovo lopovčine. Čeprav je bil nekdaj tudi Zottijev uslužbenec. Ko smo mi ustavili njegovo delovanje v Ljubljani, se je širokoustil, da nas bo tožil, kakor hitro pride v Ameriko. Mi smo

Bolnik.

Josip Premk.
—
I.

Na kraju gozda, ki se je vzpeljalo visoko v goro je stala na zeleni jasi hiša gozdarja Ambroža. Vsa v celjenju in bršljanu je sanjevala v tih globeli obdan krog in krog od gostega dreveja, pred njo pa je bila postavljena klop, kjer je posedala često mlađa Ambroževa žena Marička in se razgledavala po šumah in gorskimi vrhovih, ki so strmeli vsenaokrog pod nebo kakor mogični starci.

Do bližnje vasi je bilo skoro pol ure, v eno mer nizdol v dolino in pot je bila senčnata in prijetna, pa je šla mlada logarica Marička redkodaj v vas in to le po najnajnejših opravkih. Pravila da je svojega miregnja in tihga življenja in ni pogrešala nikake družbe, zvezcer v včasih tudi opoldne pa je itak prisel Ambrož, ki je bil res preeč starejši od nje, a se vedno krepek in močan, da so se ga bali tamnočjni kajžariji in bajtraji, ki so kaj radi pa les v šumu, kot po prej, ko ni bilo še nobenega gozdarja. Rjava polna brada mu je padala globoko na prsi in izpod njegovih temnih obrov je gledalo dvoje dobrodrušnih oči tako veselo, da se mu je ženka Marička vedno nasmehljala, kadar je počela vanje.

In tudi po postavi je bil Ambrož korenjak: široki pleči in žlaviti rok, kadar je bil posebno dobre volje, je prijele puško s sredineem in kazalec ter jo vrtel tako hitro v kolobarju, kakor neznatno suho vejejo. Hodil je v visokih škornjih, pa naj je bil petek ali svetek, vedno v zelenkasti lovski opravi, z usnjeno torbo na levi in puško na ramu obrnjeno vedno s cevjo nizdol, kot da je vsak hip pripravljen za strelo. In če je korakal tako skozi vas, so se razpršili otroci skočila po bližnjih vežah, starejši vaščani pa so kaj radi spregovorili kako besedo z gozdarjem Ambrožem, ki je razložil včasih še županu kako pisane, ako je bilo zanj prenenc.

Ali tudi Ambrož ni mnogo zahajal v vas. Čez dan je itak moral vedno bloditi po lesu in paziti na različne dolgorsteže, včasih pa tudi na kakuge lisjaka ali kaj enakega, kakor je pač nameščel letni čas; če pa se je kdaj zgodilo, da je povedel že zvezcer svoji mladi ženi, da ga opoldne ne bo, ker mora predaleč po gozdu naokrog, pa je napravil svojo pot navadno tako, da je prisel opoldne v Črnesko vas, ki je cepela ob vznajmu onkrat hriba, skoro tri ure od njegove logarske koče. Kajti ta pot mu je bila še vedno najljubša, dasi je bila dolga in preeč težavna, a poznal jo je tako dobro, da ni zabolil niti v najtemnejši noči.

Zakaj pred dvema leti, ko je bil gozdar Ambrož še samec, je hodil dan za dnem vsaki večer po tisti poti proti Črneski vasi in potom ponovil zopet nazaj, da bi go tovo že sam ugradil stezo tudi če bi je že popravil ne bilo. Z mramom je prisel navadno v Črnesko vas, popil anglo v obeštni krčmi polje vina, nato pa se napotil tja proti Čehlovemu hiši, ki je stala nekoliko v bregu in na kraju vasi. Črneski vaščani so ga videli in so si mežikali, fantje pa ga niso gledali nič kaj prijazno, ker so vedeli, da bodi zaradi Čehlove Maričke, ki je bila najlepša dekle v vasi. Pa gozdar Ambrož se je kaj malo zmenil za njihovo nevlogo, kot da se je zavedal, da ga ni v vsej vasi, ki bi se upal merititi z njim.

Stari Čehlov je bil že prileten, čisto do tliniku mu je segala plesa in kadar se je zasmehjal, je viden lahko vsak, da so mu izpadli že skoro vse zobje. Oženil se je, ko je imel že petdeset let in žena Marjeta, ki je bila za celih dvajset let mlajša od njega, mu je čez leto dni rodila hčerkico, ki sta jo krstila za Maričko. Drugih otrok ni bilo, pa jih Čehlovu tudi nista pogrešala, kajti pri hiši ni bilo ravno bogastva: par njivje in kos šume, da so lahko pozimi kurili s svojim lesom in pa tista hišica, ki jo je pustil Čehlov kmalu po svoji poroki, nekoliko popraviti in prenoviti, da je bila videti bolj nova in lepa. Ali kljub temu, da Marička ni mogla upati na veliko dobit, je imela vendar kmalu dovolj snubačev. Njene ognjevitve oči, ki so sijale izpod gostiln svilenih temnih obrov, ki dva krasna plamena, so ranile marsikoga, da ni misil ne na doto, ne na prepo-

ved svojih staršev in blodil nevrečno vse noči okrog Čehlove hiše. Kadar se je zasmehjal, se je jih napravila v bradiči ljubka jamicu in med ozkimi rdečimi ustnicami so se ji zasvetili drobni zobje, ki so bili čisti in beli kakor biseri. In tudi njeno telo je bilo tako prožno in gibko, kakor lahkone grane; kadar je hitela zvezcer ali zvezcer h koritu po vodo, se je odprlo tupatam na skrivno kako okno, pa Marička se ni menila mnogo za maklonjenost vaških fantov, niti za zavist svojih tovaršic. Ce so prisli v hišo srambe, se ni niti prikazala, odpravila sta vse kar oče in mati, ki sta vsakemu razložila na kratek, da se Marička še ne mara možiti in bo še moral počakati nekaj časa.

Ko pa je pričel zahajati v hišo gozdar Ambrož, ni bilo Čehlovogovnosti ne konca ne kraja. Dasi Ambrož takoj od začetka ni povedal kakšno željo nosi v svojem sremu, da prihaja vse večer tako daleč čez hrib, sta Čehlova vendar kmalu uginali njegove misli. In tudi Marička se je rada razgovarjala z njim, ki ji je vedel povedati vedno toliko lepega o svetu, ki ga je že prehodil in je bil njej popolnoma neznan in o ljudeh tam v mestu, kjer se je porodil. In gozdar Ambrož je znal pripovedati vse tako izbranih besedah in tako natanko in živo, da so ga poslušali zavzeti in začuden. Prav nikoli ni prisel v zadrgo, da ne bi mogel naprej kakor kak kmečki fant, ki umolku sredi govora in včasih je celo nahalno potkal od hla s puškinim kopitom, kot da si sam prizuje.

Tako so se ga vse trije tak pričivali, da so ga že pogrešali, ako se je kdaj slučajo nekoliko zasmudil, gozdar Ambrož pa se je pri njih tudi čisto udomačil: ko je prisel je vedno na pragu nekoliko postal, povedal kako šaljivo, nato pa obesil klobuk na kljuko pri vratih in prisledil k mizi. Marička je sedela navadno na koncu mize, mati pri peči, oče pa neproti Ambrožu, ki je v enomer po strani pogledaval Maričko, ki mu je včasih, kakor v zadrgi odmaknila pogled in se zagledala v sivjanje ali kar je že imela v naročju. Ko je odhajal, pa mu je vedno posvetila po vezi in na pragu ni gozdar Ambrož nikoli pozabil, da bi je ne podal roke in nepridržil njenje desnice v svoji nekoliko dalj kot je med znamenjami. In Marička mu je ni odtegnila, da vse njegove misli, da jo je vdel pred seboj venomer. . . . No, da, bolehen je, kakor mi piše brat, je priklimal — "saj ni čudno: vedno v tistem mestu prahu, človek bi moral biti že iz železa, da ne bi obolel. Morda se je zasmehjal in ona je storila, kakor se je namenila. Premisljevala je o svoji bodočnosti in skoraj je vstala v duhu smehljajoči Ambrožov obraz in tiste njegove dobrodrušne oči, ki jo pozdravljajo vedno tako prijazno in ljubeče —

Med tem pa je korakal gozdar Ambrož počasi po temnem lesu proti svojemu domu in tako se mu je zdelelo, da je nebo posejano z zvezdami tako na gosto, kakor še nikoli. Vse lepše so šutela močna revesa kakor drugače v poln sreči in sladkih sanj, ki je bil ves gozd tja do daljnih gorskih vrhov, nad katerimi je slonelo nebo, kakor mogočen baldahin. Kajti Ambrožu se je izpolnila največja želja, ki jo je nosil v svojem sremu: zdaj je vedel, da pripelje v kratekem na svoj tih dom nevesto Maričko, ki je zmedela vse njegove misli, da jo je vdel pred seboj venomer. . . .

"In kdaj pride?" je povprašala Marička, ko je Ambrož umolknil.

"V torek," ji je odgovoril in kaže, če bi si jo moral priboriti, a zdaj, ko je vedel, da mu je nakanjeno tudi ona, je bil tem srečnejši. In že je sanjal kako upredi svoj dom, da jima bo teklo življenje tem prijetnejne, da bo zavoljil in srečna tudi ona in se ne bo nikoli kesala, ker se je odločila zanj, ki živi tam v svoji tih samoti. In ravno te samote je bil gozdar Ambrož zdaj najbolj vesel in kot še nikoli poprej je bil zadovoljen, da si je izbral ta poklic.

Čez mesec dni potem je prijele Ambrož svojo mlado ženo na svoj dom.

Malec začuden je ogledaval Maričko od početka tisto ozko dolinico, kjer je stal njun dom, tudi temni gozdi vsenaokrog ji niso mogli nadomestiti zlatozitnega polja in solnčnih njiv, katerih je bila še zagonetka. Kajti Marička je bila prijazna z vsemi in očito ni nikomu kazala svoje nevolje in nenaklonjenosti, če pa ji ugaja gozdar Ambrož tako zelo, da bi ga vzel za moža, o tem sta bila še negotova. In ker sta jo ljubila in vedela, da ji že njen ne odide, je nista prav nič nadlegovala in silila. Sklenila sta, da se bosta ravnala popolnoma po njeni volji in tako se je tudi zgodilo.

Ko pa je bila čisto navadna nedelja, se je Marička oblekla tako praznično kot v Binkoštih ali Velički noči, in predno je odšla v cerkev, je naročila materi in očetu, ki sta bila že pri jutranji maši, naj ostaneta doma, ker pride logar Ambrož in naj mu ne odrečeta, za kar ju bo poprosil.

Malec začuden je stala ogledala Čehlovo, pa Marička je že obdelala skozi včerne duri vsa zardelja, da ji nista mogla niti odgovoriti.

"Kako pa to neki pride?", je menil oče Čehel in se pogledal po pleci — "da ve dekle že vse tako vnaprej!"

A mati Čehlova je zadovoljno prikimala in pričela naglo pravljati kognju, kar je našla najboljšega pri hiši.

In logar Ambrož je prisel res kakor je napovedala Marička. V

novi zeleni obleki je prišel in v višokih novih škornjih tako čistih in svetlih, da so se solénji žarki kar lomili v njih svetlobi. Mati Čehlova se mu je nasmehljala iz kuhinje, oče Čehlov pa mu je podal roko in ga ogledoval z očividnim dopadajenjem. Stopila sta v izbo in tam sta se dogovorila tako složno in prijetljivo, da je pripravila slednjic na mizo trebušasta majolika polna rumenega vina. Mati pa je prišla in postavila predjen ocrtja in pšeničnega kruha.

Ko se je Marička vrnila od sete maše, je bilo že vse dogovorjeno, oče Čehel je kar posadil poleg Ambroža, ki je bil tako židane volje, da se je venomer smehljala.

In nato so sedeli skupaj v živem razgovoru skoro do mraka.

Ko se je Ambrož poslovil, ga je spremlila še nekoliko po vasi, na to pa se je vrnila in odšla naravnost v svojo sobico, ker je čutila v srcu tako neko čudno tesnobo, kot da se je zgordilo z njim nekaj velikega in vavnega . . .

Da bi ljubila Ambroža tako silno in vroče, da bi ji bilo brez njega življenje popolnoma brez pomene, tega si ni mogla ravno priznati, a da ji ugaja bolj od vsakega izmed vaških fantov, to je čutila kmalu, ko je pričel zahajati k mizi.

"I no, saj sem ti že pravil o njenem," je povzel logar Ambrož in pobobnal s prsti po mizi.

"Sin mojega starejšega brata vendar! Stric sem mu, dasi ga komaj poznam; pa naj mi čudno: Menda bo že kakih šest let, kar ga nimam videl. Sedaj je prvo leto na Dunaju. Čudno, kako čas naglo beži!"

"In ta pride semkaj," je povprašala zopet Marička in sklenila roke v naročju, kot da ji je to neverjetna novica.

"No, sedaj sva doma," je dejal in pokazal nato na Maričko, ki je pristopila bliže nekako plaho in boječe. "To je pa moja žena Marička, o kateri sem ti pravil že med potjo, da ti bo kuhal mleko in druga različna zdravila, da te prav gotovo ozdravi, čeže že nisi cisto na robu groba."

Ivan se je zasmehjal in podal Marički roko, ki se je zazdela.

"No, sedaj sva doma, ki je zopet načinkalo, ko je pričel zahajati k mizi, da je sklenila roke v naročju, kot da je to neverjetna novica.

"No, da, bolehen je, kakor mi piše brat," je priklimal — "saj ni čudno: vedno v tistem mestu mestni prahu, človek bi moral biti že iz železa, da ne bi obolel. Morda se je zasmehjal in ona je storila, že v zibelki neka skrivenost, ki jo je nosil seboj potem vse življenje, da mi je bilo vedno kar neprijetno če sem se sestal z njim. Skoro deset let je starejši od mene, pa se mi zdi, da ima v sebi za deset let manj življenja nego jaz. In kakor sem spoznal pred leti, ko sem ga obiskal, mi postane sin Ivan popolnoma enak. Tako slabotne in bolhe narave je videti in tista plahost ga dela še bolj odlijudnega. V bogive kakšno zabavo ti pač ne bo."

"In kdaj pride?" je povprašala Marička, ko je Ambrož umolknil.

"Lepo, lepo," mu je pritrdil ter pubnil v zrak oblaček vijolčastega dima — "pa že vse lepše je zvezcer in zjutraj. Saj pravim, da ne bi hotel živeti v mestu kakor tvoj oče, za nobeno eno. Tu lahko ukaš in vriskas kadar in kolikor hočeš, pa te ne moti živa duša, ki večje, če te jaz kdaj prestrašim s kaim strelo. No, pa saj boječ ravno nisi videti," je dostavil zopet smehljajoči in Marička je spoznala takoj, da je Ambrož zelo dobre volje.

"Lepo, lepo," mu je pritrdil ter pubnil v zrak oblaček vijolčastega dima — "pa že vse lepše je zvezcer in zjutraj. Saj pravim, da ne bi hotel živeti v mestu kakor tvoj oče, za nobeno eno. Tu lahko ukaš in vriskas kadar in kolikor hočeš, pa te ne moti živa duša, ki večje, če te jaz kdaj prestrašim s kaim strelo. No, pa saj boječ ravno nisi videti," je dostavil zopet smehljajoči in Marička je spoznala takoj, da je Ambrož zelo dobre volje.

Ivan se je postavljal in se zdaj pripadaj ozrl okrog po gorah, ki so sijale vse svetle v žarkih poolandskih solnečnih.

"Nebo žrtve bi mu ne bila prevelika, če bi si jo moral priboriti, a zdaj, ko je vedel, da mu je načinkalo, ker se je odločila zanj, ki živi tam v svoji tih samoti. In ravno te samote je bil gozdar Ambrož zdaj najbolj vesel in kot še nikoli poprej je bil zadovoljen, da si je izbral ta poklic.

"V torek," ji je odgovoril in kaže, če bi si jo moral priboriti, a zdaj, ko je vedel, da mu je nakanjeno tudi ona, je bil tem srečnejši.

In že je sanjal kako upredi svoj dom, da jima bo teklo življenje tem prijetnejne, da bo zavoljil in srečna tudi ona in se ne bo nikoli kesala, ker se je odločila zanj, ki živi tam v svoji tih samoti. In ravno te samote je bil gozdar Ambrož zdaj najbolj vesel in kot še nikoli poprej je bil zadovoljen, da si je izbral ta poklic.

In tisto mesec dni potem je prijele Ambrož svojo mlado ženo na svoj dom.

Malec začuden je ogledaval Maričko od početka tisto ozko dolinico, kjer je stal njun dom, tudi temni gozdi vsenaokrog ji niso mogli nadomestiti zlatozitnega polja in solnčnih njiv, katerih je bila še zagonetka. Kajti Marička je bila prijazna z vsemi in očito ni nikomu kazala svoje nevolje in nenaklonjenosti, če pa ji ugaja gozdar Ambrož tako zelo, da bi ga vzel za moža, o tem sta bila še negotova. In ker sta jo ljubila in vedela, da ji že njen ne odide, je nista prav nič nadlegovala in silila. Sklenila sta, da se bosta ravnala popolnoma po njeni volji in tako se je tudi zgodilo.

Ko pa je bila čisto navadna nedelja, se je Marička oblekla tako praznično kot v Binkoštih ali Velički noči, in predno je odšla v cerkev, je naročila materi in očetu, ki sta bila že pri jutranji maši, naj ostaneta doma, ker pride logar Ambrož in naj mu ne odrečeta, za kar ju bo poprosil.

Malec začuden je stala ogledala Čehlovo, pa Marička je že obdelala skozi včerne duri vsa zardelja, da ji nista mogla niti odgovoriti.

"Kako pa to neki pride?", je menil oče Čehel in se pogledal po pleci — "da ve dekle že vse tako vnaprej!"

A mati Čehlova je zadovoljno prikimala in pričela naglo pravljati kognju, kar je našla najboljšega pri hiši.

In logar Ambrož je prisel res kakor je napovedala Marička. V

minulč, ko mu je pisal brat zadnje pismo in to namreč ob poroki, zdaj pa se ga spomnil načink, da je objelo njeno srečo neko težko, sladko čutstvo, ki se ga je skrbno urejalo po kulinji in izbi. — Proti poldnevu, ko je žarka Marička že nestrpno in z neko zagonetno radovednostjo, ki ji sama ni vedela, v zraku, sta se pojavila, ko je Marička ravno spet stopila na prago.

Logar Ambrož je hodil naprej z rjavim kovčem v roki, Ivan pa je stopal za njim in kakor se je zazdela Marička, ki je bil skoro nekako večji od njenega moža. Širokrajušči slannik je nosil v desnici, da so mu prveč dolgi svetli kodri prosti pad

Površnik.

—
Damir Feigel.

Lumi je bilo dolgčas. Svojo dolžnost je opravljala melanholično, ker zanimive noči, zabavne in vesele ure so minile tudi njej.

Tempi passati! Spomladi jo je opeljal petošolec v najkrasnejših kadilih, da se je kar vidno debelela same zemeljske hvale, poleti se je divila zaljubljenemu parčku, smerjala, ko je opazila, da so moliči neprehonomi palec, kazalec in sredine desnice proti nebu, vztrpetala, ko se ga je ona ovila tako ljubko okrog vrata; v jesenskem času se je muzala marsikateremu zemljani, ki je videl novega vina poln v dveh, treh neizprenjenih izdajah na nebu, dokler mu ni zaplenil nočni čuvaj tega užitka ter ga vrgel v uredniški koš policijskih paragrafov — toda sedaj je zima! Sneg je uničil daktični plamen mlademu pesniku, mraz je prepolidal parček v gorko sobo in še gorkejše objeme in hruja je zaman iskala nestanovitnosti v nogah, da bi se nekoliko zavala z dvonožci po jarkih, ložah in grmih. Vse mrtvo, vse mrtvo!

Ne, ne. Kdo je oseba, ki je pravkar zapustila kavarno? Trezno hoče hoditi, toda noge se ji oplesajo, kar je luna koj opazila.

Ker je bilo dolgčas, je nadaljevala svoje opazovanje: "Gospod je, mnogo ga je izplil in dobrat pijača je bila, ker ima uklenjene vinske duhove, ki mu silijo iz glave - v visoki črni ječi. Celo imenit gospod je, prav k meni prihaja dim izvrstne importiranke. Pred svojo hišo je, odpira, ključ ima, no sedaj vem tudi, da ni poročen. Izgrem je, odpira okno, vročen mu je, znoj mu teče s čela, briše se, vinski duhovi najbrže se niso zapustili njegove lobanje, dobro bi bilo, ako bi malo potrka na njegovo glavo in opozorila duhove na odhod."

Tako je luna govorila, spustila se na zemljo, stopila v ulico, šla v drugo nadstropje, odprla vrata, napravila preip, ki je usagni luč, trkala Egonu Milici in se zopet vzdignila skozi odprt okno v svoje visave.

Solnce v zlatem kraljevskem ornatu je že dolgo štalo po neizmenem svojem parku. Svoje zvezne služabnike, blesteče šarke, je razposlalo po širnem kraljestvu. Protiv večeru, ko so se vratili žarki trudni domov skozi melanholični mrak, je pristopil mlad, lahkonog lakaj k svojemu gospodarju, in začel:

"Veličanstvo! Kralj vseh kraljev, rednik osmil planetov, središče vseh nebesnih teles po Laplacejevi teoriji! Brez tebi bi bila zemlja gola kakor glava starega plesastega penzionista brez lašnjice!"

"Nadaljuj!"

"Lahk in nog prisakljam na okno v drugem nadstropju, skočim oprezzo na pod male a čedne sobice korakom počasi po mehkim tapetu in hajd! bil sem že na postelji. Oziram se okrog in kar groza me obhaja, ko zapazim ne belih rjubah se bledejšega, spečega bolnika. Na glavi mu je sedela strašna pošast, črn maček z rdečimi očmi in dolgim suhim jezikom."

Ponjutljati sem začel bledi obraz, najprej mirno, potem pa vedno straste, dokler se ni vzdramil bolnik.

Ura je udarila dvanastkrat. Izprani in posušeni želodec je krepko zahteval mazila in ga tudi dobil v najkrajšem času, namreč polovice vode iz univalnika, ker drugega zdravila slučajno ni bilo pri rokah.

Nekdo je potkal na vrata.

"Kdo je?"

Prijatelj je vstopil v sobo.

"Ali se nisi vstal? Glej, solnčni žark te je moral vzbudit. Kaj pa maček?"

"Nič hudega! Pravkar sem ga obil, sedaj mu hočem še malo pokaditi pod nos, da se prej odstrani. Prosim te, da mi smotko iz mojega površnika!"

"Kje ga pa imaš?"

"Na obesalu."

"Tu nič na stolu nič, na mizi nič, na tleh nič, saj vendor nisi šel v površniku spati!"

"Išči dobro!"

"Egon, površnika ni!"

Bolnik je planil po koncu in zelo sem bil vesel, da je pri tem uni-

čil ono črno pošast z rdečimi očmi in suhim jezikom.

Nekaj časa je premišljeval, kar naenkrat po zavpije: "Tatovi, tatovi!" in njegovo telo je padlo na bele rjube.

"Kaj bledeš? Vzdrami se vendor, da dobiva tvoj površnik!"

"Nikdar več, nikdar več! Poslušaj. Včeraj sem prišel v sobo, pričajal luč, odpir okno, kar naenkrat se odpro vrata, luč ugasne, jaz dobim udarec po glavi in ta je šel s površnikom."

"Ali so se vrata res odprla?"

"Gotovo, saj sem čul preip!"

"Torej so bili tati pri tebi. Sedaj pa na delo! Tu imaš smotko! Potolazi se! Najprej napravim sliko za "Extrablatt" o tem napadu. Sobo si moram še nekoliko ogledati in jutri bo že romala slika s primernim besedilom po širinem svetu."

Bil sem radoven in ker sem se že prej vedno pomikal proti oknu, sem prišel o pravem času na mizo.

Gledal sem. Na čisti papir je narisala spretna roka požrtvovala pripeta sobo, luč mizo, pri njej Egona, z njim pa razmrščenega, razcepanega moža divjega pogleda, s površnikom v levici, med tem ko je vihtela desnica veliko gorčico nad glavo ničesar slutečega siromaka. Pod sliko pa je napisal risar: "Roparski napad v —ski ulici. Po skici, sarišani v sobi sami, kjer se je vrnil napad."

"Zdjaj grem v uredništvo "Extrabatta", dobim za sliko šest kron, naznam potem vso zadevo policiji, ti pa le ostani v postelji, kajti brez površnika se gotovo prehladiš v tem mrazu."

Prijatelj se je poslovil pri duřih, jaz na oknu in oropani Egon je ostal sam.

To je moj dogodljaj. Jutri, Veličanstvo, ti pa povev nadalje."

Milostno je odšlovoval solnce svojo družino in se zakopal v mehke blazine temnozelenega baržunastega morja ki počitku. Drugo jutro je prišel budit svojega gospodarja sam lakaj, ki ni zatusil očesa vso noč in željno pričakoval jutra, da poseti zopet Egona. V ljutem in dolgotrajnem boju s sovražno megle je premugal radosni žark zaprek in že bil v sobi, ki jo je pravkar zapuščal mož sabljo na levi in s srebrnim kifeljkom pod brado.

"Pozdravljam, gospod policijski nadzornik!" je rekel Egon, ki je ležal v postelji in po odhodu tega gospoda jezno zrl v strop.

"Površnika ni, joj meni in tej hudi zimi! Vrh vsega ga moram še plačati!"

Tik . . . tik . . .

"Naprej!"

"Vidiš, dragi Egon, tu sem ti prinesel današnjo številko "Extrabatta", le poglej mojo sliko! Ali nisi dobro zadet? In besedilo še, kar beri. Ha, ha, kaj ne, zona te sprečata, skoraj sem paščal prešačno o tem napadu. Celo menje twojega zdravnika sem vtaknil v ta popis. Še par dni moraš ležati, da se ti zaceli rana, ki ti je vsekaj v glavo neznani tat. Vsa polica je na nogah! Na, tu je pa honorar za sliko in za popis! Pomišli, deset kron so mi dati!"

Tik . . . tik . . .

"Naprej!"

"Klanjam se, klanjam se, gospod Milič. Oprostite, da Vaju blagorodna gospoda, nadlegujem ob tako neprimerenem času! Včeraj smo Vas čakali, gospod Milič, v kavarni, kjer sem jaz marker, da bi Vam izročili površnik, ki ste ga pred dvema dnevoma blagovoljno pozabili na obesalu. Gospod mi je pa ukazal in rekel: 'Zan, nesi površnik preblagorenemu gospodu Miliču, sporoči mu, da ga najvljudneje pozdravljava jaz in moja soprona, in vprašaj ga po enjemem zdravju'. Klanjam se, gospoda! Sluga ponizil! Oprostite! Dober dan in dober tek!"

"Na, Zan, to imaš pa za svoj trud", in Egon mu je stisnil v roke polovicu "Extrabatt"-ovega honorarja.

Ha, ha, bučen smeh je sledil odhodu markerja Žana.

"Vendor ne razumem še vsega, dragi Egon, saj si vendor trdi, da se vrata odpira, da je ugasnila luč in da te je nekaj udarilo po glavi!"

"Evo, rešitev uganke! Da nisem šel trezen iz kavarne, pričajo dejstva. Površnik sem pozabil, še brez njega v najhujšem mirazu do nov, kjer sem vrata najbrže samo pripril in ko sem odpiral okno, jih je moral odpreti preip, ki je ugasnil luč. Mene je pa sama luna trkala, saj se še dobro spominjam njenega magičnega sveta. To klasno slika si pa hočem obdržati v

trajan spomin na svojo globoko rano v glavi.

Cas je prišel in žarek je moral zapustiti prijazno sobo in vesela prijatelja. Vse je natanko povedal kraljevemu solneu, ki se je tako sladko smehljalo, da so pokukali celo zvončki in trontice srečnoodejo v solnčne višave. "No, takega lista kot je "Extrabatt" pa nisem še videl pod sabo."

Mrak. Noč. Luna se izprehaja zopet po nebu in kako se čudi, ko sliši tem zimskem času odno na svojo lepoto in krasost. Daleč dol pod njo leži namreč marker iz Karigrada. Muč je bil takoreč analfabet, pa se je vendor valjal v denarju. Načelnik je bil tudi izredno komplieiran mednarodne pisarne, ki je služila vsakomur, ki ji je kaj plačal. Služil je Srbi, ki proti Bulgarski, Turčini proti Macedonci, knezu Ferdinandu proti notranjim sovražnikom, in celo Avstriji proti Rusiji. Drug zgled, kakšni so ti postranski dohodi policije pa tudi administracije, poroča list iz Jule. Na shodu kraljevnega kluba je vprašal član, kajtak kakšen izdatek je vknjiženih 2000 rubljev, ker ima samo naslov izdatek. Predsednik pravi, da je to tajnost in slednji je pa le moral povedati. Dal je namreč 2000 rublje policiji in uradništvu kot odškodnino, da je dovolila lotrijo.

Posebno ogorčenje pa vzel jaz izgredni častnik, ki si smejo dovoljevati skoro nekaznovati vse, kar se jim zdi. Komaj se je poleg razburjenje vsele bratov Kavalervskih, ki sta v pisanosti v Petrigradu streljala med občinstvo, da sta ranila mnogo ljudi in ustrelila enega stražnika, že se je dogodila nečuvana surovost na sibirski železnicni. V kupeju sta se vozila kapitan in dijak. Pogovor je nanesel slednji na politiko, pri katerem se je častnik izdajal za reakecijonarca, dijak pa za svobodomsilca, kar je častnik tako razljutilo, da je potegnil sabljo in mu razbil glavo. Dijaka so prisneli umirajočega v bolnico, častnik pa je nemoteno potoval dalje. Enako se je dogodilo pri neki pogledini v Jaroslav. General Bovesov se je sprl z deželnim svetnikom Ivanom, pa ga je ustrelil. Pred kratkim je sedela v Petrigradu pred hišo, ki je zazvpla, neka dama in jo je mimogreduoči kontorist Poljakov, ki je bil vijen, ogorril. Dama je krčala po pomoči. V tem je pridrvel nje soprog poročnik Kugatov iz sobe. Ko je kontorist opazil zmoto, je zbežal, častnik je tekel na njim z revolverjem in streljal. Poljakov je mislil, da častnik slepo strelja, pa se je ustrelil, da bi se opravil ob njubji zmoti. Toda častnik stoji k njemu in strelja nanj iz bližine, dokler se kontorist ne zgradi na tla kjer ga ta še osuji. Nato zapove stražniku, da pelje Poljakova na stražnico. Kmalu pride tja tudi častnik in zahteva, da pripeljejo preden kontorista. Ko je stal ta pred njim je zopet streljal nanj in ga potem še na tla obdeloval s sabljo. Častnik je odšel domov in si umil krvave madže, Poljakov pa je umrl zaradi častnikov so mogoče le zaradi tega, ker se malo kaznujejo. Vsak tak prestopek se opravuje s tem, da se je zgodil v "ob sebi umljivi razburjenosti", dočim pa takih olajševalnih razlogov pri delavcih ne pozna.

Opeko se je trgovstvo na Libavi, ko je sklicalo zborovanje, da naj se osemurni delavnik v pristavnih podlajšja na devet ur, ne da bi se meza zboljšala pristaniskim delavcem. Na zborovanju je bil navzrok tudi oblastveni zastopnik in so se enem posvetovali tudi oni tem, kaj bodo napravili, če bi delavci ne hoteli ubogati. Delavci pa so stopili v stavko, stavkovci so bili na delu, veli \$1.00.

GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25. AHNOV NEMŠKO - ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.

ANGLEŠINA BREZ UČITELJA, 40¢. EVANGELIJI, 50¢.

GRZELDA, 10¢. SVETI ROZNI VENEC, 50¢.

SVETA URA, vez. 60¢, usnje vezana zlata obresa \$1.20.

VRTEC NEBEŠKI, v platno vez. 70¢.

POUČNE KNJIGE: ABECEĐNIK NEMŠKI, vezan 25¢. AHNOV NEMŠKO - ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.

ANGLEŠINA BREZ UČITELJA, 40¢. PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢.

PRVA RAČUNICA, 30¢. ROČNI ANGL-SLOV. SLOVAR, 30¢.

SLOVAR SLOV. NEMŠKI (Janež Bartel) nova izdaja, \$3.00.

SLOVAR NEMŠKO SLOV., nova izdaja \$3.00.

SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠICNE BREZ UČITELJA, 40¢.

ZGODBE SVETEGA PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE: ANDREJ HOFER, 20¢. AVE MARJA, 20¢.

AVSTR. EKSPEĐICIJA, 20¢. AVSTR. JUNAKI, vez. 90¢, broširan 70¢.

BARON RAUBER, 20¢. BARON TRENK, 20¢.

BELGRAJSKI BISER, 15¢. BENEŠKA VEDEŽEVALKA, 20¢.

BOJ ZA PRAVICO 40. BOŽIČNI DAROVI, 15¢.

BUČEK V STRAHU, 25¢. BURSKA VOJSKO 30¢.

CAR IN TESAR, 20¢. CERKVICA NA SKRILJU, 15¢.

CESAR FRAN JOSIP, 20¢. CESARICA ELIZABETA, 15¢.

CIGANOVA OSVETA, 20¢. CVETINA BELOGRAJSKA, 40¢.

CVETKE, 20¢. ČAS JE ZLATO 25¢.

DAMA S KAMELIJAMI, fino vez. \$1.20.

DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.

DETTELJICA, ZIVLJENJE TREH KRALJSKIH BRATOV, 20¢.

DEVICA ORLEANSKA, 30¢.

DOMA IN NA TUJEM, 20¢.

DVE POVESTI, 20¢.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily,
Owned and published by the
Slovenie Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANIK PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

At the time of publication and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

At the time of publication and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

"GLAS NARODA" ishaz: vsak dan iz
vzemi nedelj in praznik.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
issued every day, except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisom brez podpisa in osobnosti se ne
natisnejo.

Denar naj se blagovoli posiljati po —
Money Order.

Pri spremembni kraju naročnik
posimo, da se nam tudi prejšnje
bilavljence naznani, da hitreje najde
naložnika.

Dopisom in posiljatvam naredite ta na-
slov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

— — —

Od nekod se nam poroča, da je
vodjo turistov, reče slov, izlet
v staro domovino vzel kafr raz
parnik.

— — —

Dobro se je osmešil namerava-
ni vodja turistov in slovenskih
izletnikov, ko se je postavil in
domišljal, da ima naš delavnih
narod kar v mazine in migne, ka-
mor hoče in kakor hoče.

— — —

Austrijska vlada bude omejila
izseljevanje. Lepo, krasno! Ali
bude uvedla osemurni delavnih
dan in določila minimalno plačo
delavcem?

— — —

Dokler bode Avstrija vojaška,
uradniška in bajtarska država,
bode težko urediti izseljevanje,
ker doma počasi gladi umirati in
težko delati se se dā pri zeleni
mizi preustrojiti.

— — —

Nekdaj se je reklo: Finis Po-
loniae, a sedaj se že reče: Finis
Zottiae Tempora matūntar et
Zotti in illis!

— — —

Bog ima več dopadenja nad
enim spokorjenim grešnikom, ka-
kor nad 99 pravičnim. Kako mi-
sijo člani K. S. K. Jednote o
tem?

— — —

Mrtvi vstajajo. Podružnica sv.
Cirila in Metoda v New Yorku
se je prebudila iz večnega spa-
nja.

— — —

Preiskovalci državnega zavar-
ovalnega departmanta v Illinois so
v Canadi, zato pa v Jolietu brez
motenja streljajo koze.

— — —

Vsek dežegat K. S. K. Jednote
mora biti amerikanski državljan.
Tako je dekretiral predsednik
Jednotnega trusta v Jolietu.

— — —

Jednotn trust je pomagal Jo-
lietskim koritašim so začvilili,
ki jim je "Glas Naroda" stopil
na repe. Vse za vero, dom in —
mošnjo.

— — —

Novi nadzornik državnih kaz-
nilnic v newyorški državi se
spodnika nad tem, da pokopava-
jo mrtve norce v Matteawanu
brez duhovnikov. Mož ima prav.
Sicer to norec nič ne koristi —
ali Bogu je to dopadljivo delo,
ki bi ga naj duhovni izvrševali,
sosebno, ker se za to plačani.

— — —

Glavni inženir panamskega
prekopa pravi, da bo pri gradnji
prekopa prihranil en milijon dol-
larjev. Ker bode veljal prekop
\$300,000.000, je to ravno tako,
kakor če kupimo klobuk, vreden
\$3, za \$2.99.

— — —

Nova senzacija na znanstvenem
polju. Žabe lahko na umet-
način ponomočjo. Pri žabah naj
se vpeljajo take novotariate, ali
mi ostancemo konzervativni.

Omejitev naseljevanja.

— — —

Senator Dillingham je izročil
kongresu zakonski načrt novega
naselniškega zakona, ki ga je se-
stavil, kakor zatrjuje, na podla-
gi dolgoletnih opazovanj naselje-
vanja. Dillingham je bil dolgo
vrsto let predsednik odseka za
naselniške zadeve in si je lahko
v odseku nabral mnogo zna-
nja o naselniških razmerah.

Dillinghamovo stališče je zelo
priprsto. V resnici je on še
lučno omejitev naseljevanja, ka-
kor je bila dozdaj v praksi. Iz-
prenemel je le obstoječe določbe
tako, da ne more nastati več pre-
pir o izključevanju in zavrnitvi ka-
kega izseljencev. V vsakem dvom-
ljivem slučaju se je Dillingham
izrekel za zavrnitev dotične ose-
be. Besedilo novega naselniškega
zakona še nam ni znano in vsled
tega moremo podati le splošno
karakteristiko. Ta obstoji v tem,
da je za vse dosedanje izključe-
valne določbe merodajna samo
ena določba, ki pravi, da se ne
sme nikogar spustiti v deželo, ki
ne more po obstoječih zakonih
postati ameriški državljan.

Ta določba izključuje vse Ki-
taje, Japonec, Koreance in In-
dijec. Izjeme veljajo za vladne
uradnike, učitelje in potnike. Ti
sicer tudi ne morejo postati državljan, vendar smejo priti v de-
želo.

Po načrtu zakona ni težišče na-
selniškega zakona več v izključ-
balu gotovih plemen ali narodno-
sti, nego v zakonih, ki določajo,
kdo more postati ameriški državljan.
To ni vseeno, kakor bi lahko kdo misil, in bo tudi, ako
bo načrta zadobil zakonsko moč in
veljavno, provzročilo komplika-
cije.

Izseljenci, ki so nad 16 let stari,
se bodo po novem zakonu morali
izkazati, da so se nekaj učili, in
vse določbe, ki že zdaj omejujejo
naseljevanje, bodo bolj na-
tančno precizirane, tako, da ne
bo nobenega dvoma o njih upo-
rabi. V enem oziru bo to dobro,
ker potem ne bodo mogle naselni-
ške oblasti več šikanirati izsel-
jencev, kakor jih dandanes. Ka-
dar bo besedilo zakona objavljeno,
se bomo z njim še natančneje
bavili.

Dopisi.

— — —

Sheboygan, Wis.

Cenjeno uredništvo:

Prilagajate Vam pošiljam naroč-
nino za drugo polovico leta s
prošnjo, da ponatisnete sledče-
vrstice v "Glas Naroda".

Kar se tiče dela v naši naselbi-
ni, se pač ne moremo povahliti.
Mal zasluzek, vedno predznejši
bossi, hladnjki zrak, konec piknikov — vse kaže, da je pred vrat-
ni zimami, morda oznanjevalka na-
vadne krize.

V City Club se je včeraj ustrelj-
il član kluba Sigismund Hyman.

Standard Oil Company je pla-
čala včeraj \$42,000 stroškov za
proces, v katerem je proti zvezni
vladi podlegla.

Včeraj je bil v Jersey City po-
avtomobil povozen osemletni de-
ček Carmichael Paulia. Njegovemu
mati Mrs. M. Paulia je zblaznila,
ke je izvedela, da je njen ljublje-
nen zvonik.

A. W. Eager, solastnik znanega
newyorškega hotela "Martha
Washington" je včeraj nenadoma
umrl.

Opozicija proti Maderu v Mehiki.

Mexico City, 11. avg. Nasproti-
nik Francisco J. Maderu so pri-
redili velik shod, na katerem so
se izrekli za kandidaturo dr. Fran-
cisco Vasquez Gomeza. Zboroval-
ci so poslali Maderu pismo, v
katerem so ga pozvali, da pojasni
svoj program.

Madero je takoj odgovoril ali
tjedov odgovor ni zadovoljil zbo-
rovalec. Dne 15. avgusta bo skli-
cana velika skupščina Maderovi-
nih nasprotnikov in na skupščini se
bodo postavili kandidati za voli-
tev. Tedaj se le, ko se bo ustanov-
ilo v naši naselbi res nekaj kar-

Ako se govor danes v naši na-
selbi o neslogi, je to pač prazo-
no. Tedaj se le, ko se bo ustanov-
ilo v naši naselbi res nekaj kar-

Všakdo, kateri ne dobi, kakor
oglašeno, dobri vožnje stroške po-
vrnje. Posebni vlaki po zna-
čini vozijo iz severa in vzhoda
vsaki prvi in tretji torek v me-
secu.

SLOVENCI IN SLOVENKE NA-
ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVČEJI IN NAJCENEJŠI
SLOVENSKI DNEVNIK!

Look Out! You'd better take care of Yourself!

Glavobol, bolečine v grlu, v prsi
in straneh, slabe žlezne in drugi znaki
prelade ne bodo imeli nevarnih po-
sledic, če boste rabili

Dr. Richterjev Pain-Expeller

po predpisih, ki so načinjeni na
omoto. 25c. in 50c. steklenice.
Čuvajte se ponaredb in pazite na
sidro in naše imé.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.
Dr. Richterjev Congo Pilule olajšajo.
(25c. ali 50c.)

Kaj piše Mike Cegare.

Na Ričevu, 8. 12. 1911.

Spoštovani Mr. Editer:

Vi se kaj lahko smejite, ker
fletno poleg koša pri trajrajter-
ju sedite, importirane viržinke
kadite in se pod vrtecem fenom
hladite, medtem ko Mike Cegare
vse znamenite newyorske kame-
nite štrite s "eizo" meri, žejne
site, tolaži z ajskrimom želodec
bitme, same delal bi le kaj pro-
mite in enkrat vžival plodovite sa-
dove biznusa. — Oprostite!

Kaj ne, da sem vedno bolj in
bolj pojetičen? Živelja po-je-žija
Cenu pa tudi ne?

Zadnji teden sva s Taboreto-
vium Francelnom iz Novega mesta
v Prone Parku Pegazusa jahala.
To je Vam bil špas! Same poj-
ezi bila sva tako prešinjena, da
sva zložila zopet prekrasno odo-
v obliki soneta od Sapolie, ali
žajfe. Tu je le uvod soneta:

"Žajfa je, če Pegaz brea,
Pesnik ko na njem sedi;
Hudo mu okol' je sreca,
Če se z njega dol' zvali —
In kje v — grabnju oblec'i?"

Živelja naša dva ameriška Pre-
širna! Kaj ne? Kmalu dobila bo-
deva spomenike!

Ako ga že mislite za Mike Ce-
garetto postaviti, prosim Vas, da
si izberete prostor na Forest Eve-
ne štejšn v Ričevu pred Krugel-
ico. Za fundament naj bo
navadna ajskrina ciza, v roki mi
pa morate dati na vsak način
"pajut", ki bo imel napeljano
cev do Krugelice birtovne bare."

Naši lonemani se bodo v par
letih skozi vsi v Ričevu premu-
fali. Imeli bodo tedaj lep eksem-
pel, kaj Mike Cegaretto monu-
ment pomeni!

Ten dan praznoval sem svoj roj-
stni dan, ali "pojt zdej". — Ne-
ka znaša fletna gorenjska gospo-
dična iz Naj Zerjija mi je posla-
la za to cele litaniske gratulacije.
Poslušajte, kaj!

Da bi bilo za Mike Cegaretto
vedno 100 stopinj vročine!

Da bi dobil Mike Cegaretto
100 let življenja!

Kdo zamore torej trditi, da ni
Mike Cegaretto el rajt fant ali mož?
Kakor se vzame.

Včeraj sem rinil svojo cizo po
Vašen Toni št-ritu, pa se Vam
pridrvi za manoj cel regiment
bojov in punčk, ki so vpili za
hrbotom, reko!

"No juž tokink ebaut!" — Jim
rečem. "Kip stil! Šerap!" — Pa
sem si ta svojo misil.

Te dni bi bil v Naj Jorku na
obisku naš loneman japonski ad-
miral Togo, ki je pred nekaj leti
Ruse pri Port Arturji naščikal.

Mislim, da je ta mož naše kore-
nine že po imenu. Ime "Togo"
izvira iz slovenščine: TOGOTA.

Doma je pa menda iz vasi Togo,
občina Št. Lampert, — Roviše,
P. Izlake na Dolenjskem. Kranjs-
ko, Avstrija, Evropa.

Mi Doljenje smo lahko torej
ponosni naš!

Ko je bil v Naj Jorku na
obisku naš loneman japonski ad-
miral Togo, ki je pred nekaj leti
Ruse pri Port Arturji naščikal.

Da bi se dovoljno ponudil
vrednost!

NJENA PRISEGA PROTI MODERNIZMU.

Nedeljski lovec.

Profesor (v trgovini z divjačino): "Koliko dolgujem za zajca?"

Trgovec: "Nič, gospod profesor."

Profesor: "Kako to, nič?"

Trgovec: "Ker je gospod profesor všeč včeraj plačala zajca."

Počitnice v kopalnišču.

Profesor: "In vidite, gospod profesor, tako si razlagam nepravilnosti v konjugaciji grških verb na 'mi'!"

Pred sodiščem.

Sodnik: "Vi imate še enega brata, kakor se mi dozdeva?"

Zatoženec: "Da, gospod sodnik."

Sodnik: "S čim se pa bavi?"

Zatoženec: "On študira."

Sodnik: "Vidite, vi delate s svojim slabim ponasanjem in kramno bratu veliko sramoto. Sramujte se! Kaj pa študira?"

Zatoženec: "Izumiti hoče namreč nov praktični votrik, ker stari, ki sva ga rabila pri vložih, nema ni več ugajal."

Se izplača.

"No, Mihel, kaj pa so hotel danes od tebe učeni gospodje, ki te vsako leto obstrelijo?"

"O, nič hudega, samo fotografirali so me."

Med prijateljicami.

Nini: "Zaradi mene se je že eden od mojih častilev ustrelil."

Tini: "Prav je storil, kajti, ako bi bil tebe dobil za ženo, bi se bil moral takoj ali tako ustreliti!"

V JEZI.

"Vidiš, Izak, saj sem ti rekla, da se nam ni treba voziti z avtomobilom."

"Kaj govorš take neuimnosti? Ali se mogoče pelješ?"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Če je človek debel.

"Ali ne greš to leto v Karlove vari, debeluh?"

"Saj sem že bil, in sem mislil, da sem precej shujšal!"

Na parniku.

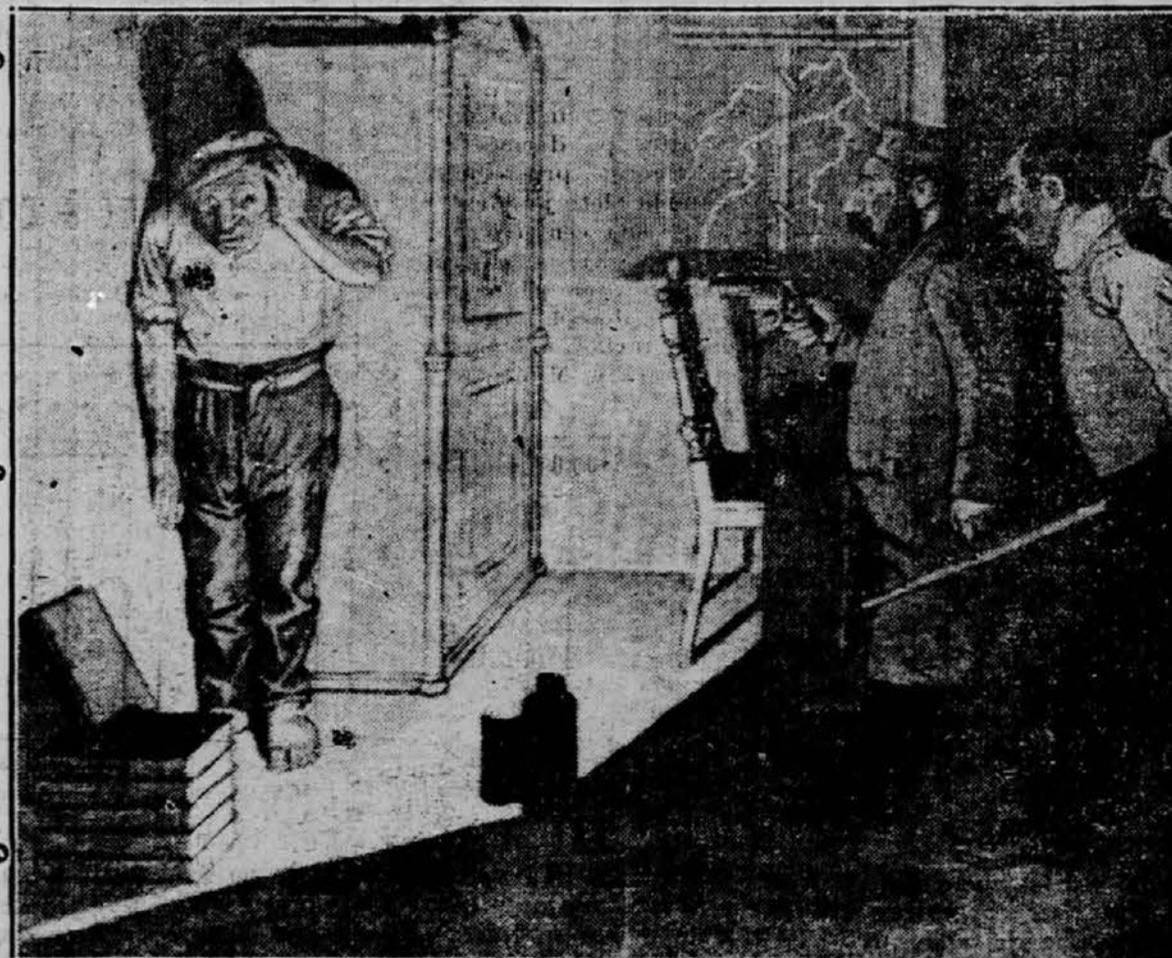
Gospica Buca (sopotniku, ki opetovano nataka in piže konjak): "Pijete li vi mnogo konjaka, gospod Šćip?"

Gospod Šćip: "Da, gospica, ker je to izvrsten pripomoček zoper morsko bolezen. Najprej sem ga pil z vodo, potem brez vode, a zdaj ga pijem kot vodo!"

Opomin.

Oče (sinčku): "Ivan, uči se zdaj ubogati, ko si še majhen, kajti ko boš enkrat ozjenjen se boš tega jako težko privadil!"

FIN IZGOVOR.

"Kaj pa delate tu?"

"O, zbal sem se zunaj nevi hte!"

Kupčiški stroški.

Pisatelj: "Slabo je s pisateljovanjem. Majhni honorarji niso v nikakem razmerju s stroški 'nadvušenja'."

Policijsko nadzorstvo.

Stražnik (ponesrečenemu, ki ga je izvozček s kočijo povozil): "Ako bi bili bolje pazili, ne bil bi vas izvozček povozil!"

Povoženec: "Jaz da, bi pazil, to ste morali vi storiti!"

Stražnik: "Paziti se, je vendar vna stvar, a ne moja."

Povoženec: "Vse prav, toda znajte, da sem jaz pod policijskim nadzorstvom!"

Tudi nezadovoljnež.

Divjak (obsojen radi pretepanja na 20 dolarjev): "Grom in strela, prej je stala klofuta dva dolarja res je strašno, kako se vse draži!"

Najbolji dokaz.

(Mlad mož prosil je za mesto uradnika pri neki tvrdki.)

"Mi potrebujemo za to mesto popolnoma zanesljivega človeka —

"Tak sem jaz!

"— ki zna rezolutno nastopati —

"To znam jaz!

"— in svoje avtoritete vedno varovati —

"To storim vedno!

"Ste li oženjeni?

"Semi.

"Prosim, dokaz vaših navedb.

"Tu, kluje hišnih vrat,

"Zadostuje! Sprejeti!"

Praktičen začetek.

"Imate li morda smodko zame, gospod Kračman?"

"Gotovo, toda mislil sem, da se hočete odvaditi pušenja."

"Da, toda to ni tako enostavno — pušenja lastnih smodk sem se že odvadil."

Neprevidno.

Ona: "Saj priznam, da imam tudi jaz svoje napake."

On: "To je res, da jih imaš."

Ona: "Tako, — katere pa, prosim?"

Dobro poročilo.

"No, brate, kako šno poročilo od doma?"

"Da, dobro! Kavoknar sem dobil od starega stotak!"

Med slikaricami.

Različna mnenja.

Prva: "Enkrat bi rada naslikala karikaturo. Ali imaš mogočno dobro misel zame?"

Druga: "Naslikaj samo sebe!"

Veronauk.

Katchet: "Kdo je bil Abraham?"

Učence: "Ne vem!"

Katchet: "Nisi še niti slišal o njem?"

Učence: "Ne, še nič!"

Katchet: "Kako misliš, ali Abraham še živi?"

Učence: "Da, Abraham še živi!"

Katchet: "Ti neumnež, kako dolgo je že odkar je umrl."

Učence: "Oprostite, gospod katchet, mi stanujemodalec od vasi in malokdaj zvenimo, kdo tu umrje!"

A tako!

"Torej na letovišču je bila vaša hčer in sama? Ali je niso možje nadlegovali?"

"O ne, samo dež!"

ENERGIC NA TAŠČA.

Dvoumno.

Lahkoživec (kleče pred bogato dedinjo): "O, predraga, brez vas ne morem živeti!"

Tudi dota.

Državni pravnik (uredniku žaljivega lista, kateri je prisel snubiti njegovo hčerkjo): "Dasi visoko cenuš vašo snubitev moje hčere, ne smem vam vendar zamolčati, da je moja hčer popolnoma brez vsakega premoženja."

Urednik: "To nič ne dene, gospod svetnik. Jaz bi vas samo pospolil, moj žaljivi list tuptam kdaj zapleniti in za najnaj bedo.

čnost je izvrstno preskrbljeno."

Popravek.

Gospod (ki podari kmetu smodko): "Ali ni res, da je to nekaj ekskvizitivnega?"

Kmet: "Pri nas pravimo temu smodka!"

Na lokalni železnici.

Potnik zapustil je na neki postaji v hudi zimi svoj nezakurjen kupec, da bi se s hojo gori in dol po peronu nekoliko ogrel. Ker se mu je pa postanek vlaka zdel nenavadno dolg, vprašal je sprevidnika: "Gospod sprevidnik, na kaj pa tako dolgo čakate?"

"Na vas, gospod!" bil je odgovor.

"Najprej igrate z mojo hčerjo poročni marš, in potem jo ljubljate! Sedaj pa h poroki — marš!"

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns. s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: JOSIP SVORDA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JAKOB KOJAL, predsednik nadzornega odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STAZISAR, nadzornik, Box 611, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOIZIJ BAVDEK, predsednik porotnega odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 224, Primero, Colo.
IVAN GLAVIC, porotnik, P. O. Box 223, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena družava, oziroma njih uradniki, so utrdno prošeni, pošiljati denar na blagajnika in nikogar drugom, vse dobesed pa na glavnega tajnika. V skladu, da opozijo društveni tajniki pri mestnih posloilih, ali sploh kjerisbodi v potrebnih glavnih tajnikih kakje pomembnejšosti, naj to nemudoma naslovijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glosilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN, SPISAL KAROL MAY.

Poslovenil za "G. N." B. P. L.

DRUOA KNJIGA.

(Dalje.)

"Denar nosiva vedno seboj; tu, v tej torbi je, in ponoči jo položi pod vzglavlje. Najino premoženje sva izmenjal v lepe, dobre na kaznie in čeke, ki se izstavljeni od tvrdke Gray and Wood v Little Rock; vsak bančni zavod izplača polno svoto. Tu, poglejte, da se prepričate!"

Ko je imenoval tvrdko Gray & Wood v Little Rocku, sem se takoj domislil "general", ki je predložil dames v banki Wallace & Co. čeckega bančnega zavoda. Dick Hamerdrull je odpril torbo ter vzel iz nje usnjato denarnico, katero je odklenil z majhnim ključem.

"Tukaj je denar," je rekel; "torej v dveh torbah je dobro spravljen, tako, da ne more noben človek bližu. Če te čeke — — —"

Obmolknil je. Nadaljnje besede so mu običale v grlu. Hotel je vzeti čeke iz torbe in jih pokazati; od daleč sem videl, da drži v roki majhen, svetel zavitek; njegov obraz je kazal izraz presenečenja, da strahu.

"Kaj pa je to?" je vprašal. "Ali sem zavil čeke v časnik, ko sem jih imel včeraj v roki? Ali ti jé kaj znano, Pitt Holbers?"

"O kakem časopisu nič ne vem," je odgovoril Pitt.

"Jaz tudi ne, in vendar je časniški papir, v katere so zaviti. Čudo, kako čudno!"

Razgrnil je papir in vzkliknil s prebledelim obrazom ves prestrašen:

"Vsi hudiči! Čekov ni! Časopis je prazen!" Preiskal je vse predale v torbi, seveda brez uspeha. "Čeki so šli k vragu! Tukaj jih ni — tukaj tudi ne, in tudi tu ne. Poglej vendar, kje so tvoji, Pitt Holbers, stari medved! Mogoče jih imam še!"

Holbers je preiskal svojo torbo in odgovoril:

"Ce mogoče meniš, da so izginili, dragi Dick, ne vem, na kak način se moglo to zgoditi."

Kmalu se je pokazalo, da so šli tudi njegovi rakom živžgat. Zapadnjaka sta poskočila in se spogledovala, ne vedoč si pomagati. Že itak dolg Pitt Holbersov obraz je postal še za polovico daljši, Dick Hamerdrull je pa pozabil zapreti usta po zadnjih besedah; še vedno jih je imel široko odprt.

Ne samo onih, okoli mize sedečih, ampak tudi vseh drugih gostov se je polastilo sočutje z okradenima, ker, da se je šlo za tativno, je bilo takoj vsem jasno; jaz sem bil pa celo prepričan, da poznam tatu. Od vseh strani so govorili na Hamerdrulla in Holbersa, ki na vsa stavljena vprašanja še odgovoriti nista mogla, dokler ni zakril Treskov s svojim močnim glasom v to zmešnjavo:

"Tiko, gospodje! S hruščem ne opravimo nič. Svar moramo prijeti od druge strani. Ker spadajo enake stvari v moj poklic, vas prosim, Mr. Hamerdrull, da mi odgovorite na nekaj vprašanj mirno in premišljeno. Ali ste popolnoma prepričani, da so se nahajale vrednostne listine v tej torbi?"

"Ravno tako, kakor sem prepričan, da se imenujem Dick Hamerdrull!"

"In časopisa ni bilo zraven?"

"Ne."

"Potem je vzel tat listine ven in položil preganjjen časniki notri da bi vas obdržal kolikor mogoče dolgo v meniju, da so čekti še notri. Denarnica je bila tačno debela, kakor prej, in ako ste jo vzeli v roke ste si moralis misliti, da je ni nikdo odprl. Kdo je pa tat?"

"Da, kdo — — je — — tat!" je zategnil Dick zelo razburjeno

"Ali nič ne veste?"

"Prav nič! In ti, Pitt?"

"Tudi jaz ne, dragi Dick," je odgovoril Holbers.

"Potem moramo po njem poizvedovati," je menil Treskov. "Ali ni bilo nikogar, ki bi vedel, da imata v torbi denar, oziroma denarno vrednost?"

"Ne," je odgovoril debeluh.

"Res ne?"

"Nobenega človeka!"

"Kdaj ste pa dali listine notri?"

"Predvčerajšnjim."

"Kdaj ste odprli denarnico zadnjikrat?"

"Včeraj, predno sva zaspala."

"Takrat so bile še notri?"

"Da."

"Kje ste prenočili?"

"V Boardinghouse Hilly, na Waterstreet."

"Gospodar je pošten mož; na njega torej ne more pasti nobenega. Kolikor mi je pa znano, nima posameznih sob, ampak le eno veliko, skupno sobo, ali ne?"

"Da, tam sta stali naši postelji."

"G, in v tej spalnici ste odprli torbi?"

"Ne, ampak spodaj v gostilniški sobi."

"In pri tem vaju je kdo opazoval?"

"Ne. Edino gosta sva bila takrat in nobenega očesa ni bilo, ki pa nju moglo videti. Potem sva šla spat in sva položila torbi po vzglavlje."

"Tako! HM! Potem je pa seveda težko. Takoj moram k Hileyu da si ogledam njegove prostore in drugo. Idite z menoj, Mr. Hamerdrull, Mr. Holbers! Hiteti moramo!"

Sedaj sem rekel jaz, še vedno sedeč na svojem stolu, medtem k so vse drugi gostje vstali:

"Ostanite v božjem imenu tu, Mr. Treskov! Tam-tatu vendar ne najdete."

Pogledi vseh so se obrnili name, Treskov pa je hitro vprašal:

"Kdo to pravi? O, vi! Kako pa pride do te trditve?"

"Sklapam tako."

"Ali ste pravnik?"

"Ne."

"Polieaj?"

"Tudi ne; mislim pa, da ni treba, da bi bil kdo teh, da bi mogel o kaki stvari pravilno sklepati. Dovolite, da stavim nekaj vprašanj Mr. Hamerdrullu in Mr. Holbersu!"

Vstal sem s svojega stola in šel k mizi. Tako sta me mogla imenovana klubj okoli stojecim ljudem, vidiš. Kar sem pričakoval, se je zgodilo. Dick Hamerdrull je iztegnil obe roki, pokazal s kazalec name in zakril:

"Heavens! Kaj vidim? Ali je mogoče, ali me motijo moje oči? Pitt Holbers, stari medved, ali vidiš onega gentlemana?"

"Hm, če misliš, da ga vidim, si zadel očividno pravo, dragi Dick," je odgovoril dolgin z od veselj žarečim obrazom.

"Ali ga pa tudi poznas?"

"Pa še, kako! To je mož, katerega potrebujemo tu! Ta bode že pojasnili vso hudobijo; o tem sem prepričan."

"Jaz tudi, jaz tudi! Welcome, welcome, Mr. Shatterhand! Kako presenečenje in veselje, da vas vidim tukaj? Ali ste še sedaj prišli?"

"Ne. Ko sta prišla, sem sedel za ono mizo."

"Pa vas nisva videla!"

"Nalašč sem se obrnil, ker nisem hotel, da bi me takoj spoznala."

"Potem takem ste vse slišali, kar smo govorili in tudi veste, da sva bila okradena?"

"Da."

"Ali nama hočete pomagati?"

"Pravzaprav čudno vprašanje, sir!" sem se smehljal.

"Že mogoče! Toda navajen sem že misliš, da ga ni položaja i katerega Old Shatterhand ne bi vedel izhoda."

Odkar je bilo imenovano moje ime, je vladala v veliki sobi tišina. Ljudje so odstopili od mize, da mi napravijo prostor; in videl sem okoli sebe krog ljudi, katerih oči so me radovedno ogledovale. Sedaj se je prerila gostilnička skozi krog, mi ponudila obe roki in zaklila:

"Old Shatterhand ste, Old Shatterhand? Pozdravljeni, tisočkrat pozdravljeni, sir! Izredna čast je za mojo hišo, da stanuje Old Shatterhand pri meni! Poslušajte, možje! Že včeraj je bil tu, pri omenem ničesar vedela! Seveda, ko je včeraj zvečer pognal rowdyje iz hiše, bi si pravzaprav že lahko mislili, kdo da je! Sedaj sem pa

"O tem pozneje, mati Thick!" sem jo prekinil proseče. "Žačeno vam hočem povedati, da se mi tukaj dopade, in da sem z vami zadovoljen; pozneje izveste od mene, kar hočete. Sedaj pa imamo preveč opravka s tativino. Ali mi dovolite, Mr. Treskov, da stavim nekaj po vprašanj?"

Marija Grill

Prodaja blaga vina po 70c. galone
črno vino po 50c. "

Drošnik 4 galone sa \$11.00

Brinjevec 12 steklenic sa \$12.00

4 gal. (sodček) za 216.00

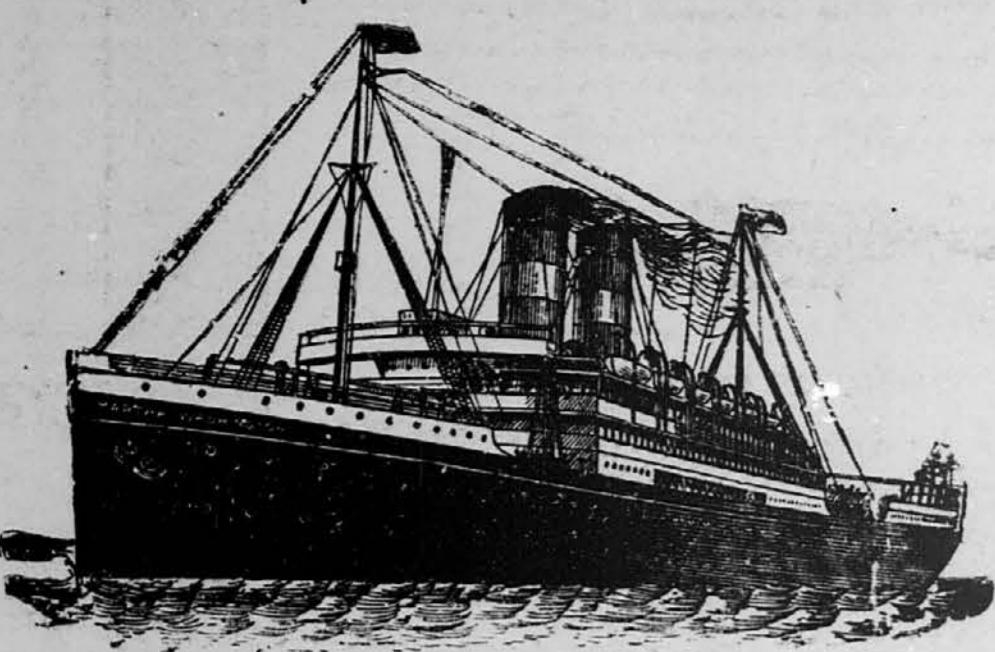
Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, OHIO

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnja in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so dve

TRSTA	-----	\$35.00
LJUBLJANE	-----	35.00
REKE	-----	35.00
ZAGREBA	-----	36.20
KARLOVCA	-----	36.20

Za Martha Washington stane \$3.00 več.

II RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$60.00

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.

Direktna črta

do Havre, Pariza, Švicce, Inomosta in Ljubljane.

Ekspreš parniki so

LA PROVENCE na dva vijaka LA SAVOIE na dva vijaka LA LORRAINE na dva vijaka LA GASCOGNE na dva vijaka LA BRETAGNE na dva vijaka LA CHICAGO na dva vijaka

LA LORRAINE 17. avg. 1911. * LA PROVENCE 7. sept. 1911

LA BRETAGNE 24. avg. 1911. * LA SAVOIE 14. sept.